Вірою Мойсей

Дякую, брате Невілле. Доброго ранку, люди. Приємно бути сьогодні тут у скинії. І я подумав, можливо, якщо я запросив брата Невілла говорити сьогодні вранці, я спробую сьогодні ввечері. А потім я згадав про урок недільної школи сьогодні вранці. І наскільки . . . Якщо Господь дозволить, ми постараємося провести цей урок недільної школи.

2 Так ось, минуло приблизно два тижні, відколи я приїхав. І я дуже нервував, ви розумієте, що на ниві я дуже, дуже виснажився і майже не міг рухатися далі. А потім мені довелося приїхати, щоб трохи перепочити. І я їздив приблизно на три дні до Вульф-Крік-Дам, у Кентуккі, де я народився. Я думав: "О-о, мені зараз просто чудово. Зі мною усе добре".

3 І я повернувся додому; і перша ж дрібниця, яка спіткала мене — це якась урядова справа з податком на прибуток. Я знову опустився на саме дно. І я зрозумів: для того, щоб відпочити, знадобиться більше, ніж тиждень чи два.

4 І в моєму служінні ось-ось повинні статися переміни. І я не планував ніяких зібрань. І з цієї причини я просто трохи відійшов; і подумав, і тепер наступні кілька тижнів я просто відпочину, цілковито відпочиватиму й очікуватиму на Господа.

5 І багато хто з вас тут, хто віддавна, хто дуже давно з нами, пам'ятає те, що говорив нам Господь: Він завжди виконує те, що Він сказав, Він зробить.

6 Запам'ятайте, коли при самому початку, тут у церкві, того ранку, коли ми заклали камінь скинії, як Він . . . Це записали, й лежить у камені, на відривному аркуші з моєї Біблії. Того ранку, те важливе видіння, було сказано: "Це не твоя скинія".

7 Я сказав: "Де ж вона, Господи?" Він підняв мене під небо. І пролунав Голос. І я подивився і побачив три хрести; було схоже на дерева з їхніми плодами, й так далі. Ви знаєте, яке це видіння. Його записали, вже багато років.

8 Узяв учора старий зошит, прочитав те, що Господь прорік, передрік; вже збулося. Про цю молодь; і про те, як скінчиться війна; і все це співпало.

9 Лишилося тільки дві речі, в одному з тих важливих пророцтв. А саме: автомобілі на шосе з дистанційним керуванням, схожі на яйце, тільки ви не керуєте ним. Він керується самостійно. І потім постане визначна жінка, тому що Америка — це жіноча країна. І вона . . . Підніметься визначна жінка й стане президентом або кимось таким, у цій

країні. А потім настане повне знищення. Всю країну буде стерто.

10 І це я передбачаю. . . Це говорить не Господь. (Інше, що стосується жінки, це Господь.) Але в 1933 році я передбачив, що світ зіткнеться з цілковитим знищенням до 1977 року.

11 І я тоді не знав, що у них є щось, що може знищити це, як зараз; але я побачив країну в повному знищенні; лишилися тільки пеньки від дерев і таке інше.

12 Отже, це наближається. І якщо всі ці інші події збулися саме так, як Він говорив, це теж збудеться, так само, як Він сказав тут у Святому Письмі, те, що Він каже, якщо Христос прийшов уперше, Він прийде і вдруге. І все, що Він сказав, збудеться. І належним чином побачивши це й знаючи про те, що ми. . . наш номер ось-ось назвуть, як країни, знаючи про те, що у Церкви ось-ось станеться Її Підхоплення. Це зворушує серце служителя або будь-якого рядового члена церкви, коли він знає, що ми живемо у цей день і час. Це найкращий час, в який будь-яка людина жила на землі, саме зараз; тобто для Церкви. Тож я, звісно, хочу ваших молитов.

13 І потім я побачив у скинії, і я побачив, що у них. . . збирався провести перевибори та інше, у церкві, деяких членів правління тощо.

14 І—і церква потребувала якогось зібрання, якогось зрушення. І ви завжди були приязні до мене й благословляли мене. І моє перебування тут, схоже, стало благословенням для вас. І я впевнений у тому, що перебування з вами стало благословенням для мене. І ви завжди приймали те, що я кажу, як Істину, те, як я бачу це через Бога. І я—я ціную це.

15 Отож, я узявся, а потім повинен був розібратися і привести нашу церкву до порядку, у її керуючих органах, а потім — щодо виборів і так далі. І потім—потім, я подумав, після цього я поїду й трохи перепочину перед тим, як знову відправлюся на ниву.

16 Нехай це залишиться між нами. Так ось, це не для сторонніх. Це для цієї скинії. Нам потрібне зібрання з цією скинією, щоб усе, і кожна помилка, усе, що відбувалося, й, можливо, невеличкі почуття від одного до іншого; все це, я візьму кожного з них і зустрінуся з ними віч-на-віч. Тому якщо ви не хочете з цим зіткнутися, краще виїдьте з цієї місцевості; бо ви зіткнетеся віч-на-віч з кожною деталлю цього, як ми колись робили це тут у скинії. І все необхідно буде владнати, бо ми брати й сестри, які розламували причастя, Тіло Христа, над столом благословень. І тільки диявол зробить щось неправильне, і збудить почуття, або зруйнує, або щось подібне. І я беру нашого брата Невілла, і ми ходимо від дому до дому, й приводимо людей до людей, разом, доки стара скинія не повернеться до початкового стану, не

стане знову на ноги, щоб рухатися разом до Божого Царства. Так ось, причина, чому я сказав це, полягає в тому, що сьогодні вранці це наша невеличка група.

17 І зараз я трохи перепочину й повернуся якомога швидше. Потім розраховую знову відправитися на ниву. І цього разу, якщо буде воля Господа, я хочу взяти те, що ми накопичили у фондах і так далі, від себе, у . . . ці програми закордонних місій. І куплю собі новий намет, і нове спорядження, і виїду на ниву. Не від церкви до церкви, а проведу свої власні зібрання.

18 Тепер я не ігнорую братів, які запросили мене, й це чудово. Але найголовніше, дізнаєшся про те, що ці з'їзди, вони кажуть, що ти будеш там, і потім усі твої друзі приїжджають, і потім відбувається велике вибивання грошей. Просто обдирають цих людей. Розумієте, я щойно почав дізнаватися про це. Тому це—це неправильно. Ми хочемо мати місце, куди зможемо привести їх. Вам не потрібно брати з собою грошей. Просто приїжджайте самі й—й послужіть Господу. Розумієте? І тому зараз . . .

19 І моє служіння зазнало змін просто зараз. Ви пам'ятаєте, коли я брав людину за руку, і просто стояв там, і Господь розповідав мені, яка у них хвороба. Сказав: "Потім станеться так: ти дізнаватимешся про таємниці серця в людей". Кожен з вас знає, що це сталося саме так, як Він говорив. Тепер це вже наступний крок, який було передречено й передбачено, який набагато перевищить Оце, ви розумієте. І це просто зараз переживає переміни.

20 І ось причина, чому сатана розв'язав битву зі мною через податок на прибуток, намагаються розповісти мені, уряд, що я мушу заплатити податок на прибуток з кожного центу, який я брав як служитель, відтоді, як двадцять сім років тому почав служіння. Це не так, адже це пройшло через церкву тут.

21 Я опікун цієї церкви. Це точно так. Це в протоколах отут. Отже, якщо я опікун-скарбник цієї церкви, тоді ніхто на світі . . . Уряд не має до цього жодного відношення. Вони допитують не церкву. Вони допитують мене як скарбника церкви. І члени опікунської ради підписали папери, які є в банку, що всі мої кошти . . . Замість того, щоб заснувати свій особистий фонд, я проводив це через свою церкву тут, тому що це автоматично фонд, в будь-якому випадку.

22 І це допомагає у тому, щоб не допустити такого, що я поїду з церкви й покину її, й поїду, й тут нічого не залишиться. Після того, як я пообіцяв людям, що повертатимуся до церкви час від часу і допомагатиму їм. Ось чому я так і дотримувався, адже я дав вам обіцянку. Ось чому я так цього й тримаюся, замість того, щоб започаткувати щось особисте. Тоді, якщо ви це зробите, це перетвориться у організацію.

А я категорично проти організації. Тому я—я зберігатиму це таким чином, як воно є, у Божих руках, щоб ми далі могли рухатися до Божого Царства.

23 Тепер, цього ранку, ми хочемо зайнятися дослідженням цього благословенного давнього Слова й вірити.

24 Тепер, хочу також сказати...Бачу брата Егана й багатьох, деяких опікунів, які сидять тут, після нашого зібрання опікунської ради, учора ввечері; це правда, я, відкрито перед церквою, що кожен з вас — це вже не призначені опікуни. Ви обрані опікуни, і ваше ім'я в книгах. Добре.

25 А тепер вони проведуть ще кілька виборів дияконів та інших. І брат Невілл скличе їх відразу після цього служіння, гаразд, і щодо скарбника й так далі, оскільки ми наводимо в церкві порядок. Підготуйте це, всі вихідні дані, тоді ми зможемо розпочати євангелізацію.

26 Тепер, перед тим, як ми перегорнемо тут сторінки, для нашого уроку недільної школи, цього величного Слова живого Бога, схилимо на декілька хвилин голови, коли говоритимемо з Автором цієї Книги. І тепер відкладіть усі думки, усе, що суперечить, що не дає вам одержати благословення.

Помолимося.

27 Найсвятіший і праведний Боже, ми приходимо зараз у Твою благословенну величну присутність, пропонуючи Тобі своє життя, й свою—свою душу, й своє тіло, й свої послуги, й свої таланти. І все, що у нас є, ми даруємо це Тобі. І коли Ти дивишся на нас, Господи, якщо присутній якийсь відкритий і невизнаний гріх, ми хочемо попросити Тебе, о Господи Боже, щоб Ти застосував Кров Твого Сина, Ісуса, до такої ситуації. Бо усвідомлюємо, що самі по собі ми недостатні, і для нас неможливо стати коли-небудь самодостатніми. Але ми повністю покладаємося на Його дорогоцінну Кров і що Його благодать застосується до нас, щоб ми, негідні грішники, якогось дня сміливо прийшли до Твоєї Присутності, несучи перед собою цю Кров Господа Ісуса. Яку Ти в минулі часи визнав за Кров Твого єдинородного Сина і дав обіцянку, що "через Нього, якщо ми визнаємо свої гріхи, ми станемо виправдані Його благодаттю".

28 І тепер ми просимо, Господи, щоб Ти простив нам будь-яку помилку, будь-який гріх, вчинений з порушення або з недогляду, беззаконня, якщо якась нечестива думка проколола нашу душу розжареними стрілами диявола, щоб Ти прогнав цього Твого нечестивого ворога й Твого народу.

29 І ми хочемо попросити, щоб Ти відправив Святого Духа, щоб узяти Слово в цей час, коли ми віддаємо себе як знаряддя, щоб Ти проговорив через нас і почув через нас

Своє Слово. І нехай ми у відповідь одержимо Це як від Тебе й вийдемо з цього місця сьогодні з відчуттям того, що ми заново налаштувалися до виконання Христової справи; щоб ми стали більш придатні для служіння сьогодні й завтра завдяки приходу Святого Духа.

30 Благослови наших братів усюди, церкви по цілому світу, які проголошують Слово Життя у цей підступний день. Ми відчуваємо, що часу для роботи залишилося обмаль, бо швидко насувається ніч. Знову насуваються хмари війни. Нечестя наблизилося; і ми молимо про те, щоб Ти дозволив нам потрудитися так, як ніколи раніше. Дай відпочинок нашим втомленим тілам, Господи, й відправ нас назад на битву. Бо ми просимо про це в Ім'я Господа Ісуса, й заради Нього ми молимося. Амінь.

31 Сьогодні вранці ми відкриваємо Біблію, 11 розділ Послання до євреїв.

32 У середу ввечері ми говорили про 7 розділ Послання до євреїв, "Мелхиседек, без батька і без матері, без початку днів і кінця життя".

33 І я подумав, що, можливо, сьогодні вранці доречно було б знову відкрити цю чудову Книгу, оскільки у нас є підґрунтя того, що ми хочемо сказати, в попередніх уривках. І пропустимо 10 розділ і 9 розділ, це закони про жертвоприношення, ми підійдемо до точки "віра". І тут, у Посланні до євреїв, 11 розділ, почавши з 23 вірша, ми читаємо Його ось так:

> *Вірою Мойсей після народження переховувався своїми батьками три місяці, бо вони бачили, що дитя гарне, і не побоялись царського указу.*
>
> *Вірою Мойсей, ставши дорослим, відмовився називатися сином дочки фараона*
>
> *І вибрав краще страждати з народом Божим, ніж мати тимчасову насолоду гріхом,*
>
> *Визнавши ганьбу Христову більшим багатством, ніж скарби в Єгипті . . .* і *дивився на нагороду.*
>
> *Вірою він залишив Єгипет, не побоявшись люті царя, бо він, ніби бачачи Невидимого, виявив твердість.*

34 Хочу взяти сьогодні вранці таку тему: "Вибір вірою". І мені хочеться взяти в якості теми перші два слова 23 розділу: *Вірою Мойсей.* І, "вибір вірою", практично в усьому, що ми робимо, нам доводиться робити вибір вірою. І усе побачене нами, що зробив Мойсей, що варте наслідування, це було вірою; не видінням, а вірою.

35 І причина, чому я обрав це сьогодні вранці, для церкви в цьому штаті, в нашому . . . навіть у наших школах і навколо

дуже багато наукового навчання. Через це ми відвернули людей від віри. Так ось, віра не підтверджується наукою. Віра — це те, чого наука не бачить. І ми. . . Якщо ми колись втратимо цю велику віру, тоді ми опинимося повністю в темряві, вона. . . незалежно від того, наскільки ми освічені, наскільки вміємо пояснювати Боже Слово так, щоб воно відповідало нашому власному способу віри.

36 Богу ніяк нічим не можна догодити, тільки вірою. Святе Письмо чітко заявляє це отак, і це через віру. "І без віри, — говориться у Святому Письмі, — Богу догодити неможливо".

37 Отже, якщо віра розходиться з наукою, а наука розходиться з вірою, це ставить їх на—на краєчку один одного, тоді ми повинні зробити вибір, як зробив Мойсей. Вірою ми віруємо!

38 Тепер, якщо ми втратимо віру, то ніколи не одержимо відповідь від Бога на молитву. "Бо треба, щоб той, хто приходить до Бога, повірив, що Він є і що тих, хто шукає Його, Він винагороджує". Отже, якщо ми втрачаємо віру, наші молитви анулюються; ми нічого не доб'ємося.

39 Отже, все, про що ми можемо поміркувати сьогодні вранці — це триматися віри. Потім, якщо ми втрачаємо віру, всі наші надії зникають. І якщо ми втрачаємо віру, вся наша духовна реальність зникає. Бо ви не можете мати віру в те, що ви бачите; бо те, що ви бачите, тлінне.

40 Якщо ми подивимося на якогось визначного мужа, видатного служителя або чисельну громаду, всі вони колись загинуть. І якщо ми подивимося на велику країну чи на потужну зброю, вони всі колись загинуть. І тоді ми повинні жити вірою в ті речі, які наука не декларує. Ми віримо вірою.

41 Тепер ми втрачаємо свою славу, якщо втрачаємо віру. Тепер, якщо ми відійдемо від віри, тоді ми перенесемо церкву в інтелектуальну сферу.

42 І багато разів серед людей вважали, що оскільки громада велика, і у них великі церкви, височенні шпилі, і велика чисельність добре вдягнених і причепурених людей, і чимало грошей, що вони можуть дозволити собі такі речі, ми часто вважали це богонатхненним, що ця церква мусить бути богонатхненною. Або ми часто згадували про різних служителів, які виїжджають на ниву й збирають великі натовпи, і ми вважаємо, часом, що все це ознаки богонатхненності. Але це не зовсім правда. Це людське натхнення.

43 Але справжня богонатхненність приходить під час виконання Божої волі. Розумієте? Один це чи жменька. Велика церква чи невеличка церква, це не має значення. Не має значення, він чудовий, красномовний оратор або просто людина, яка майже не знає азбуки. Все залежить від

послання, яке він викладає, на ньому натхнення від Божого Слова або на ньому натхнення від розумових концепцій людського натхнення?

44 Деякі люди можуть отримати натхнення завдяки красномовному оратору. Від цього воно не стає правильним. Іноді вони надихаються тим, що муж настільки навчений, що може висловити свою думку. Це не означає, що воно від Бога. Розумієте?

45 Тільки через віковічне Боже, Вічне благословенне Слово до нас може прийти натхнення, і це подається Святим Духом. Ми одержуємо це вірою.

46 Тепер ми хочемо поміркувати про Мойсея й про цей чудовий період його життя. І ми читаємо про його народження і про те, як Бог попіклувався про нього; але в житті Мойсея настав час, коли мусив настати час вибору. Якщо ми читаємо правильно, ми дізнаємося, що він був сином фараонової доньки й був спадкоємцем престолу, і повинен був стати наступним фараоном у Єгипті. І він помітив, коли подивився навколо, після того, як став повнолітнім і відповідальним, і що ці раби працюють у шламовідстійниках. І Мойсей, коли він дивився крізь вікна палацу на тих самих рабів, на яких дивився фараон, але наскільки відрізнявся цей погляд.

47 Хочу закріпити цю думку цього ранку на кілька хвилин, і нехай Бог Небес донесе це тут кожному серцю. Те, як ви дивитеся на щось, це й створює різницю.

48 Визначний євангеліст Джон Спроул, який навернувся при служінні брата Босворта, якого багато хто з вас пам'ятає багато років тому, Олд-Глорі-Барн. Він сказав, що одного разу він вирушив у подорож, перед смертю його коханої супутниці й дружини. Вони були в Ла-Саль, Лотарингія, Франція. І мені випав привілей побувати в тому самому місці. І екскурсовод водив їх садами і показував їм різні речі. І вони натрапили на якусь статую Господа Ісуса, розп'яття. І містер Спроул стояв трохи збоку, дивився на це, він і його дружина, і, в своєму серці, критикували те, що, мабуть, мав на думці художник, або, скоріше, скульптор, коли він витесав з каменю; така жахлива на вигляд річ, яка представляє страждання, любов і жалість Господа Ісуса, і наскільки все це виглядало грубим і невміло вирізаним. І екскурсовод підійшов до містера Спроула, і він сказав: "Пане, я припускаю, що ви критикуєте цю статую Господа Ісуса".

І він сказав: "Критикую".

49 І той сказав: "Для мене це не дивина, бо більшість людей, які дивляться на це, спочатку критикують це".

50 І містер Спроул сказав: “Ну, я не бачу ні жалю, ні натхнення, коли дивлюся на таку річ, тому мені цікаво, чому скульптор зробив це таким”.

51 “І скульптор . . .” Сказав: “Містере Спроуле, з цією статуєю все гаразд, і задум у скульптора був правильний. Але проблема — у вас. У тому, як ви на це дивитеся”. І він взяв його та його дружину за руку і повів їх до вівтаря біля підніжжя цього згаданого хреста. І він сказав: “Тепер, містере Спроуле, подивіться вгору”. І коли той підняв очі, то сказав, що його серце мало не зупинилося. Яка це була різниця: стояти там вдалечині й дивитися на це *отак*, і підійти й подивитися на це так, як це було задумано.

52 І ось який Бог. Ось яка віра. Справа в тому, як ви на це дивитеся. Якщо ви дивитеся на це як на якусь історичну Біблію, на якусь подію минулих днів, ви ніколи не зможете осягнути справжню цінність Біблії. Ви повинні опуститися на коліна й підкоритися заповідям цієї Біблії, і подивитися на Це очима Святого Духа.

53 Мені хотілося б запитати в цієї аудиторії сьогодні вранці. Яка вам користь сьогодні від історичного Бога, якщо сьогодні Він не той самий Бог? Яка користь від Бога, який брав Мойсея і звершав через нього чудеса, які він звершив, яка нам користь від читання про такого Бога, якщо сьогодні Він не той самий? Яка користь від Бога, який зумів вирятувати іудейських дітей із полум’яної печі, якщо сьогодні Він не той самий Бог? Яка користь від Бога, який розрізняв правду й неправду в минулий день, і карав кривдника і благословляв праведного, якщо сьогодні Він не той самий Бог? Заради чого нам ходити до церкви? Навіщо нам утримуватися від світських речей, якщо Він не той самий Бог того самого правосуддя й тієї самої думки, якої Він тримався завжди? Яка користь від Бога, який міг доторкнутися до руки жінки з сильною лихоманкою, і лихоманка припинялася, якщо сьогодні Він не той самий Бог? Що користі служити Богові, який міг викликати Свого товариша з могили після того, як той чотири дні пролежав мертвий, якщо сьогодні Він не той самий Бог?

54 Вірою ми віримо, що якогось славетного дня Він викличе нас із землі, хоч би ми й стали ложкою попелу. Як нам це довести? Цього ми не доведемо. Ми віримо в це. Нас не просять нічого доводити. Нас просять повірити у це.

55 Вірою Мойсей зробив *оце*. І коли Мойсей, у молодості, дивився крізь вікно палацу на рабів, він бачив той самий натовп засмальцьованих, брудних, упосліджених рабів, яких бачив фараон.

56 І коли фараон дивився на них і на єгиптян, це було не що інше, як натовп рабів. Ось на що вони були придатні; просто

бути людьми, які місять глину, виготовляють глинисту цеглу заради прибутку міст, які будував фараон. Ось як дивилися на рабів єгиптяни і фараон.

57 Але Мойсей, коли він глянув на них, Мойсей подивився зовсім інакше. Коли він глянув, проходячи повз вікно, на глибокі зморшки у них на обличчі, на сльози, які течуть по їхніх щоках, і на їхні зігнуті тіла, він дивився на них як на Божий народ. Він дивився на них не як на рабів. Він дивився на них як на обраний Божий народ.

58 І, о, коли я їжджу, з країни до країни, і з народу до народу, проповідую! Відколи я покинув двері цієї невеличкої скинії, це міжконфесійний заклад, без жодного закону, крім любові, без жодної книги, крім Біблії, і без жодного віровчення, крім Христа, я стараюся дивитися на Божих дітей і на відкинутих як на Божий обраний і вибраний народ. Я не питаюся у них, чи належать вони до Скинії Брангама. Я не питаюся в них, методисти вони чи вони пресвітеріани, чи вони п'ятидесятники, чи назаряни, чи святі пілігрими. Я хочу просто дивитися на них як на Божий народ. І бачу їхні вчинки та їхні дії, що це слуги Господа Бога. І моє серце бажає спілкування з ними, незалежно від того, яка у них назва. Я просто прагну бути заодно з ними. Я люблю їх, бо знаю, що це Божий народ.

59 Коли я бачу жінку, яка йде вулицею, у довгій спідниці та з гарно вкладеними ззаду косами, і—і у пристойній сукні; і я бачу іншу молоду жінку, можливо, такого ж віку, в коротеньких шортах; вона може бути вдвічі вродливішою за жінку з довгими косами, відповідно до поглядів цього світу, але я стану на бік тієї дівчини, що вдягається, як християнка. Хоча з неї насміються і обізвуть її фанатичкою, я все ж триматимуся своєї думки. Вона може бути не настільки вродливою, як та інша дівчина, особливо, але вона щось бачить. Вірою вона бачить Того, Хто невидимий, Хто керує її життям.

60 Коли я бачу чоловіка на роботі, якого прозвали "дияконом", або "проповідником", або "фанатиком", бо він відмовляється палити, й пити пиво, і ходити на танці, як усі інші, і його прозвали "фанатиком", моє серце переживає за нього. Він мій брат, внизу в цьому єгипетському ґрунті, і наше серце від цього прагне обняти його й сказати: "Брате, ми приходьки й чужинці на цій землі, і я прагну бути заодно з тобою".

Мойсей повинен був зробити вибір, обрати вірою.

61 Скільки молодих чоловіків ухопилися б за можливість стати сином фараонової доньки! Скільки молодих чоловіків ухопилися б за можливість, яку надали Мойсейові, насолодитися усіма задоволеннями й блиском цього світу,

стати царем Єгипту, щоб весь світ лежав у його ніг! “Яка дурість, — напевно, думали молоді чоловіки його часу, — коли Мойсей вирішив зайняти місце серед упослідженого й страждаючого Божого народу”.

62 Чому він це зробив? Вірою, коли він підняв свої очі, він подивився за межі блиску цього світу. Він зазирнув далі насолоди гріха. І у Біблії говориться, що він виявив твердість, ніби побачивши Невидимого, вірою; і він прийняв рішення служити цьому Богу незалежно від того, що відбувається.

63 Це не змінилося. Багато з нас могли б перейти туди, що ми б назвали ліпшою будівлею. Можливо, ми могли б насолодитися спілкуванням і задоволеннями, сиділи на більш зручній лавці. Ми могли б стати популярнішими, щоб випити й випалити, вдягнутися і повестися так, як у цьому світі. Але у чому справа? Ви підняли очі, і вірою ви побачили Невидимого, і зайняли сторону відкинутих і так званих “святих трясунів” того часу. Бо вірою ми бачимо Невидимого, оскільки обрали перенести гоніння та страждання.

64 Я не став би говорити людям, що вони мусять обрати страждання. Я не кажу, що ви мусите обрати страждання. Це було б не по-людськи. Але якщо страждання лежать на шляху виконання обов’язків, тоді приймімо це як є. Я не хочу, щоб ви робили щось для когось заради того, щоб насміятися над вами. Мені не хочеться, щоб ви говорили різні речі, що “я. . .я належу до церкви, яка не вірить ось у *це*, у світі”, і подібні речі, просто заради того, щоб люди посміялися над вами. Ви накликали це самі. Я не кажу, щоб ви вийшли сюди й почали безглуздо поводитися й вчинили щось радикальне. Мені не хочеться, щоб ви це робили, щоб хтось сказав, що ви фанатик. Ви накликали це самі. Але якщо це лежить на шляху виконання ваших обов’язків перед Богом, нехай світ говорить те, що хоче сказати. Живіть далі.

Зробіть вибір. Його повинен зробити кожен чоловік і жінка.

65 Що якби фараон побачив те, що бачив Мойсей? Він побачив страждання народу. Він знав, яку ціну доведеться сплатити. Але вірою він обрав радше це, ніж мати насолоду гріха.

66 Можливо, тут сидять молоді, юні дівчата, молоді жінки сліпучої вроди. Цей світ хотів би сказати вам: “Зроби *отак*. Ти вродлива. Твоє тіло дуже гарно скроєне. Ти повинна продемонструвати це”.

67 Але, моя сестро, підніми очі й подивися далі, на Того, Хто сказав: “Для жінки гидота вдягати одяг, який належить чоловікові”.

68 Якщо чоловіки у вашій громаді, якщо жінки, з якими ви спілкуєтеся, кажуть: “Відріж ці довгі коси. Стане прохолодніше. Стане *так*, *отак* чи ще *якось*”. Або: “Тобі це більш підійде”. Не слухайте цього!

69 Підніміть очі й побачте вірою Того, Хто сказав: “Коси жінки — це її слава; і вона не повинна їх обрізати”.

70 Якщо кажуть: “Було б популярно. У вас поліпшаться стосунки на роботі або з начальником, якщо ви вип’єте у товаристві. Якби ви палитимете цигарки, як усі інші жінки, ви тісніше зблизитеся з жителями свого кварталу”.

71 Вірою підніміть свої очі й подивіться на Того, Хто сказав: “Оскверніть це тіло, і я знищу його”. Вірою ми віримо в усе це. Справа не у тому, що ви бачили. Справа у тому, у що ви вірите. Вірою, Мойсей повірив.

72 І на цьому шляху віри настає час, коли мусить настати вибір.

73 Лот скоїв ту прикру помилку, яку робимо ми. Багато разів ми обираємо для свого блага. Ми вибираємо те, що буде краще.

74 Часом, якщо в церкві виникнуть якісь чвари, і хтось скаже: “Ну, диякон чи пастор зайняв цю сторону”. Не дивіться на це. Подивіться на праведність. Дістаньте це й зведіть все це докупи. Це благочестиво.

75 Настає вибір. І ми вибираємо самостійно. Ми обираємо те, що піде нам на благо.

76 Але Мойсей обрав страждання й ганьбу, заради того, щоб йому ходити з Божим народом. Поміркуйте зараз про це. Послухайте це. “Вибрав страждати з Божим народом і вважав це більшим багатством, бо він виявив твердість, бачачи Невидимого”.

Так ось, одного разу Лоту довелося зробити вибір.

77 І можливо, сьогодні вранці тут сидітимуть чоловіки та жінки, які зроблять свій остаточний вибір. Ви сьогодні такі, які ви є, бо декілька років тому ви вирішили стати тими, хто ви зараз. І те, що ви оберете зараз, визначить те, ким ви станете за п’ять років. За п’ять років від сьогодні ви можете стати місіонером. За п’ять років від сьогодні ви можете стати відомим християнином.

78 Або за п’ять років ви можете опинитися в пеклі через те, що ви прийняли хибне рішення. За п’ять років від сьогодні ви можете чистити плювальниці в барі. За п’ять років від сьогодні ви можете стати повією на вулиці.

79 Або ви можете стати чоловіком або жінкою, якими—якими похвалиться будь-яке суспільство, завдяки вашому вибору на користь Христа. За п’ять років від сьогодні ви

можете опинитися у Славі, піти в Підхоплення, тому що ви зробили вибір сьогодні.

80 Але ви мусите обрати. І не дивіться на те, що ви споглядаєте. Оберіть те, що ви побачили вірою. Ось єдине, що матиме значення — те, що ви оберете вірою.

81 Лот, йому довелося зробити вибір. Авраам дав Лоту його вибір.

82 І Бог дає вибір вам. "Оберіть собі сьогодні, кому будете служити". В Еденському садку стояло дерево пізнання й Дерево Життя. Людині надали привілей обрати те, що вона захоче. І ось як є сьогодні. Вам як особі, наділеної правом вибору, надали привілей обрати що завгодно, що ви хочете обрати.

83 Моя вам порада: не дивіться на сучасне навколо себе, і на популярність і на осяйність, яка у вас могла б бути. Але вірою оберіть Того, Хто дає обітницю, що одного дня Він прийде і виправить усі помилки, і дасть вам Вічне життя, і воскресить вас. Незалежно від того, чи підете ви зневаженим шляхом з небагатьма Господніми, зробіть цей вибір. Якщо наблизилися негаразди, якщо у країні негаразди, якщо негаразди у церкві, якщо негаразди удома, що б це не було, зробіть вибір: "Вірою я служитиму Богу. Я впокорю своє серце в Його Присутності. Я піду з Божими дітьми. Я бачу, що їх зневажають і відкидають, виганяють і висміюють, але я все одно виконаю свій обов'язок. Я залишуся поруч. І коли вони заплачуть, я заплачу з ними. І коли прийде нещастя, я сумуватиму з ними. Як вони живуть, так житиму і я".

84 Як сказала Ноомі . . . Або Рут сказала Ноомі: "Твої шляхи нехай будуть моїми шляхами. Мої шляхи будуть твоїми шляхами. Де живеш ти, там житиму і я. Куди ти підеш, туди піду і я. Бог, якому ти служиш, стане моїм Богом". Прийміть цей вибір, хоча це обдере шкуру з вашої совісті, коли вважаєте, що ви щось собою уявляєте. Зніміть з себе шкіру і станьте на шлях з небагатьма Господніми зневаженими, і збережіть вірність на ниві служіння й при виконанні обов'язків.

85 Лот озирнувся. Він сказав: "У мене є вибір". І він подивився на Содом. Він бачив, що гарні луки були кращі, ніж те, що бачив Авраам і де перебував Авраам. Він бачив можливості для випасу своєї худоби, щоб відгодувати й одержати більш вгодовану й ліпшу худобу.

86 Сподіваюся, я нікого не ображаю. Але це позиція надто багатьох проповідників — піти на компроміс з Євангелієм, вважаючи, що вони одержать від цього більше грошей. Засіб існування! Я ліпше б жив у безплідній землі, їв, пив зі шланга й харчувався сухим печивом, ніж пішов на компроміс щодо

переконань у своїй вірі в Слово живого Бога. Я оберу свій шлях.

87 Деякі сказали: "Біллі, що таке з твоїми зібраннями, на них буває надто багато п'ятидесятників". Це сказав один видатний деномінаційний служитель.

Я сказав: "Ваша деномінація проспонсорує мої зібрання?"

88 Здається, недавно в журналі *Look* опублікували статтю. І автор сказав там, говорив про п'ятидесятників. Він сказав: "П'ятидесятницька церква сьогодні — це найшвидше зростаюча церква у світі". Чому? Тому що чоловіки й жінки підняли очі й подивилися в далечінь.

89 І ще автор зробив комплімент на адресу п'ятидесятників. О-о, звісно, він сказав: "Деякі з них ударилися у радикальність і таке інше. Але методисти вклоняються віровченню. Вони вклоняються Богу через віровчення. Те саме роблять баптисти й пресвітеріани. Але п'ятидесятники вклоняються через Біблію".

90 Вірою ми бачимо обітницю. Я оберу свою долю з ними, скільки б їх не зневажали, я все одно один з них. Хоча над ними насміхаються, і у них бувають свої злети й падіння, як і у Ізраїля, я ніколи не захочу стояти з лжепророком на схилі гори, з Валаамом, і не спробую проклясти те, що Бог благословив. Бо у тому таборі розбита Скеля, і закривавлена Жертва, і Полум'яний Стовп. Незалежно від того, куди вони встрявають, він веде їх до перемоги, і вони повинні до неї прийти, бо вони обіцяний народ, який ходить вірою. Хоча вони не деномінація, вони мандрували, і Божий народ теж. Але я хочу піти разом з ними, доєднатися до їхніх лав; не у їхній деномінації, а спільно з ними навколо справ Божого Вічного Духа, який, вірою я одержав хрещення Святим Духом. Нехай Бог допоможе мені завжди мати таке ставлення.

91 Зверніть увагу. Коли вони рушили, ми дізнаємося, що Лот побачив можливості для відгодовування худоби. Багато хто бачить можливості набити гаманець. Багато хто бачить можливості для поліпшення місця в суспільстві. Він побачив можливості на кілька додаткових доларів. Він побачив можливості стати мером міста. Оскільки був чужинцем і дуже розумним мужем, він був таким, "може, стану головою міста". Він побачив можливості, тому що вони відкрилися перед ним. Але він не бачив вогню, який повинен був знищити країну. Він не владнав це з собою, що в країні було повно гріха й Бог повинен був знищити її.

92 І сьогодні люди намагаються заспокоїти себе словами: "Ти . . .?"

Я скажу: "Ви християнин?"

93 Вони кажуть: “Я американець”. Це все одно що сказати крукові, що він жаба. Це ніяк того не стосується.

94 Її знищать, тому що Бог справедливий. І якщо Америці її гріхи зійдуть з рук, праведний і верховний, святий Бог буде зобов’язаний воскресити Содом і Гоморру і попросити у них вибачення за їхнє спалення через їхній гріх; якщо Він допустить, щоб це зійшло нам з рук.

95 Якщо Він дозволить вам потрапити на Небеса з вашими неправедними ділами, Йому доведеться підняти Ананію й Сапфіру й надати їм ще одну можливість. Йому неодмінно доведеться. Але Він праведний. Ананія побачив свої гроші. Петро побачив Христа.

96 О-о! Лот не побачив загибелі своїх дітей у тому місці.

97 Багато хто з вас сьогодні дотримується цих старих формальних віровчень і іншого, ви не бачите підліткової злочинності й знищення своїх дітей. Ви не бачите свою доньку в публічному домі. Ви не бачите свого сина п’яницею або десь за картковим столом.

98 “Бо вона добре орошається водою”. І гріх не зачіпають. Він не бачив, що його дружина — голова усіх товариств — перетворилася на соляний стовп, коли він дивився. Він не бачив, що він ледве втік, кудись у невеличке містечко, щоб врятувати своє життя. Цього він не бачив, бо дивився тільки на те, що бачив перед собою.

99 Але Авраам не звернув уваги на рясно зрошену водою землю, бо він підняв очі й побачив завтрашній день, бо він повинен був усе вспадкувати. Справжній християнин сьогодні піднімає очі й бачить Христову обітницю: “Блаженні лагідні, бо вони все успадкують. Вони успадкують землю”. Справжній християнин вірою дивиться вгору й бачить це. Називайте його як хочете. Він підняв очі. І коли він це зробив, Бог сказав: “Аврааме, пройди по землі; вона вся твоя”. Вірою Авраам виконав це; така сама віра, яка була в Мойсея.

100 Про це написав один коментатор, який сказав це. Мені здалося, що це найпрекрасніші слова. Що Авра-. . . “Мойсей узяв наліпше від цього світу і поклав на одну чашу терезів; і найгірше від релігії, й поклав це на другу чашу терезів; і найгірше від релігії переважило найліпше від цього світу”.

101 Отак і сьогодні, коли нас називають як завгодно: “фанатики”, або “Божественні цілителі”, або “святі трясуни”, або як їм захочеться назвати. Наше найгірше переважить найліпше, що може дозволити собі цей світ. Не хочеться, щоб називали “старомодний, старий дивак, фанатик”. Це переважить найліпше з того, що може запропонувати вам диявол. Неодмінно переважить.

102 Мойсей вважав Христову ганьбу більшим багатством. Він побачив Христа заздалегідь. Пізніше він сказав про Нього декілька сильних натхненних слів. "Розумієте, Господь, ваш Бог підніме пророка, такого, як я". Він знав. Він передбачив Його і вважав Його ганьбу більшим багатством, ніж увесь блиск цього світу.

103 Християнине, друже, сьогодні ти не можеш це зробити? І всупереч усьому блиску й популярності цього світу вірою ми бачимо Того, Хто пообіцяв. І найгірша церква сьогодні, в усьому її стані, все ж вона переважить усе, що може запропонувати вам диявол. Якщо у нас руїна, якщо нас розірвали на шматки, якщо ми змучилися і розкололися, в деномінаціях і у фанатизмі, це переважить усе, що може запропонувати вам диявол. Звісно.

104 Він вважав Христову ганьбу більшим багатством, ніж усі єгипетські скарби. В такому разі він повинен був щось зробити. Він залишив Єгипет. О-о, я люблю це слово. Він залишив Єгипет. Розумієте, він дивився крізь те саме вікно, але побачив інше, ніж фараон. Що якби фараон побачив свій кінець? Що якби фараон побачив, як його нація потоне? Мойсей побачив це. Як? Наукою? Вірою Мойсей побачив це. Усе, що він звершив, було вірою; тому що Бог пообіцяв Аврааму, його батькові, що Він—Він відвідає цей народ через чотириста років і виведе їх. І вірою Мойсей повірив Слову, яке сказав Бог, і знав, що він через віру стане обраним вождем, який виведе їх. Він знав, де він стоїть. Він зайняв своє місце в шламовідстійниках як ліпильник багнюки, і Христову ганьбу вважав більшим багатством, ніж сидіння на єгипетському престолі. Він узяв . . . Він не сказав: "Я співчуваю цьому". Він зайняв їхнє місце й рушив з ними! Слава . . . Він зайняв їхнє місце. Ми рушили з ними.

105 Недивно, що письменник під натхненням сказав:

> Я піду дорогою з небагатьма Господніми зневаженими,
> Я почав з Ісусом, я усе пройду.
>
> Я йду до землі Ханаан. (Авжеж.)

106 Мойсей. Хтось сказав, що Мойсей обрав, коли він міг стати фараоновим сином і одержати блиск цього світу, що він радше обрав бути сином Авраама, ніж фараоновим сином. Сином Авраама, зневаженим, ніж сином фараона, царя.

107 Ліпше я буду сином Господа Ісуса і Його співслугою і займу своє місце з відкинутими людьми цього світу, ніж стану президентом цих великих Сполучених Штатів Америки, або стану Елвісом Преслі, або Петом Буном, або ким завгодно. Я оберу свій шлях.

108 Молоді дівчата повинні обрати свій шлях. Замість того, щоб стати Мері Пікфорд або якоюсь видатною кінозіркою,

якоюсь гламурною дівчиною, оберіть свій шлях разом з небагатьма Господніми зневаженими.

109 Ліпше я стану проповідником за кафедрою, буду проповідувати недослідимі Христові багатства, ніж стану голлівудською кінозіркою або найвидатнішою людиною на землі. Якби мені довелося недоїдати, жебракувати або що завгодно, я оберу свій шлях з Господнім народом. Вірою я зроблю це. Мені пропонували можливості. Але, за Божою благодаттю, я все одно бачу вірою.

Вірою бачу це здалека;
І наш Отець чекає нас,
Готує нам оселю Там.

110 Чиновник податкової служби сказав, недавно: "Чому ви переписали свій будинок на ту церкву? Що змусило вас передати будинок за двадцять п'ять тисяч доларів цій невеличкій обшарпаній скинії?"

111 Я сказав: "Я це зробив не заради церкви. Заради людей, які там". У мене нема багатств цього світу. Кожен цент, який я коли-небудь брав, передавали цій церкві. Чому? Моя віра — у Бога, а не у речі цього світу. Мої прив'язаності — до того, що угорі. І я вірю, що ви всі однакові, якщо ви праві перед Богом. Це правда, ви такі. Ми одержуємо вірою. Ми віримо у Бога вірою.

112 Мойсей мусив був зробити вибір. А потім йому довелося, після того, як зробив вибір, воювати за допомогою віри, потім, бо він не злякався царського гніву. Тепер, по-людськи, у нього було право злякатися гніву. В нього було право злякатися царського гніву, але він не злякався. Він не злякався, адже у нього було завдання, і він перебував при виконанні обов'язків. І йому було байдуже, що про це скаже цар. Він усе одно рушив Його шляхом.

113 Так ось, фараон, звісно ж, коли він побачив, що його перемогли, він хотів дати Мойсейові та дітям . . . Він сказав: "Добре, я скажу вам, що я зроблю. Ви всі просто залишіться в цій країні, й підіть і принесіть жертву своєму Богу".

114 Ось як діє диявол. "О-о, тобі можна бути релігійним. Чому б тобі не піти й не приєднатися до якоїсь церкви? Ти не повинен братися за всі ці справи". Один чоловік сказав дружині . . .

115 Дружина каже: "Чоловіче, я одержала спасіння. Ніякого більше манікюру, губної помади та іншого. Цього вже не буде. Не буде вечірок. Не буде цих суспільних заходів. Я покинула це! Я приділю свій час на читання Слова, на догляд за домом".

116 “Тепер, послухай, люба. Ти, ти можеш бути релігійною, добре. Тепер, слухай, ти—ти перейди ось *сюди*. Ти попала не до тої церкви”.

117 Ні, до тої. Ви у правильній. Якщо у вас проповідник, який проповідуватиме вам це, ви повинні триматися цього. Дослідіть Святе Письмо і з’ясуйте, чи правильне це.

118 “О-о, — каже, — перейди *сюди*. Їм не—їм не потрібно робити це тут. Розумієте? Тут вони цього не роблять”. Ось як . . . “Пройдіть досюди”. Але він не хоче, щоб ви виходили з цієї країни. Ось як робить диявол. Він не хоче, щоб ви вийшли з речей цього світу; просто принесли цей світ до церкви.

119 Недавно їхав по шосе, я увімкнув радіо. І звучала пісня, і я слухав; і мені довелося прослухати пісню майже до кінця, поки я не зрозумів, що це цілком релігійна пісня, тобто диявол намагається опустити Божі речі до рівня цього світу. Такого робити не можна! Боже милосердний!

120 Мені байдуже, скільки альбомів усяких хороших релігійних пісень напише Елвіс Преслі. Він усе одно одержимий дияволом. Він відправив до пекла більше дітей, і всі рухи, про які я знаю, у всьому світі в цей день. Пет Бун та усі інші, він належав до церкви Христа; і Елвіс Преслі, п’ятидесятник; вони — це Іуда Іскаріот, у вигляді тих людей. Диявол намагається опустити вищі Божі речі, щоб можна було домішати їх *сюди*. Люди не подивляться вище *оцього*. Вони просто глянуть *сюди*, скажуть: “Ну, воно усе однакове”. Воно не однакове. Вийдіть з цієї країни.

121 Сказав: “Можете просто сходити на декілька днів. І сходите, залишитеся у цій країні”. Звісно, він знав, що вони повернуться. Потім він побачив, що нічого не вийде, тому він придумав щось іще. Він сказав: “Я скажу тобі, що вам потрібно зробити. Ідіть куди хочете, але залишіть усіх своїх жінок, усіх своїх дітей і всю свою худобу, *отут*. Залиште їх тут і йдіть”. Адже він знав, що у них є власність, яка заманить їх назад.

122 І ось що каже вам диявол. Доти, доки ви залишаєте на собі якісь речі цього світу, вам досі хочеться палити, хочеться випити, хочеться вдягнутися так, як у цьому світі, саме цього хоче диявол.

123 Я дуже багато чую про відступництво. Я не вважаю, що існує стільки відступництва, скільки здається людям. Вони просто залишають надто багато майна в Єгипті, яке вабить їх назад, ось і все. Відступництво — це не те, що ним називають. Ви залишили там позаду надто багато світу, який вабить вас.

124 Брате, кажу тобі, коли Ізраїль став готовий, опівночі, вони спакували й приготували все, що в них було в цьому світі.

125 Боже, відправ нам отаке пробудження. Ми все спакуємо й підготуємося до виходу. Опівночі лунає крик: "Виходьте назустріч Йому". Вам необхідно усе спакувати. Треба, щоб у цьому світі нічого не тягнуло вас назад, ніякі зобов'язання не тримали вас. Спакуйтеся. Підготуйтеся. Ми відправляємося.

126 І знаєте що? Кажу вам, вони були настільки вірні Богу, що фараон опівночі вийшов з себе, він сказав: "Забирайтеся! Забирайтеся й ідіть. Беріть усе, що у вас є, й ідіть!"

127 Я дуже радий, що людина може жити настільки близько до Бога, що диявол не знає, що з нею робити. Правильно. Забирайтеся! Рушайте! Послухайтеся Бога!

128 Вірою він побачив обітницю. Ліпильники або не ліпильники, він став на один шлях з небагатьма Господніми зневаженими. Фараон сказав: "Забирайте усе, що маєте, і геть звідси! Я не знаю, що з вами робити". Він виявився дуже вірним Богу, вірою.

129 Віра творитиме чудеса, якщо ви залишитеся вірними Богу. Вірою ми бачимо Його.

Наш час скінчився; уже скінчився.

130 Але вірою сьогодні вранці підведіть свої очі. Не дивіться на те, що навколо вас, на цей сучасний світ; але подивіться й побачте Того, Хто дає обітницю. У Біблії говориться: "Зараз ми не бачимо усе ідеально, але ми бачимо Ісуса". Подивіться на Нього цього ранку, і ваші дороги зміняться.

131 Поки ми схилимо голови, на хвилинку, заради слова молитви. Нехай Господь додасть Свої благословення до Послання.

132 Поміркуйте зараз у своєму серці. Ви дивилися на речі світу? Вірою ви бачите Ісуса? Ви дивитесь на свою популярність, на свою церкву? Яке ваше громадське становище у цьому світі? Або ви бачите Ісуса, Який, через жалість, помістив Себе праворуч від Величності на висоті, Хто постраждав як мученик, праведний за неправедних? Ви можете підняти свої очі й побачити те Дерево Життя там вдалечині? Тоді залиште це дерево науки й пізнання і служіть Йому.

133 Ви хочете, щоб вас згадали в молитві перед тим, як я буду молитися? Підніміть руки щодо будь-якого прохання, яке, можливо, у вас є. Благословить вас Бог. Він бачить усі ваші руки.

134 Якщо ви грішник, підніміть очі й подивіться. Якщо ви були байдужі, якщо у вас були якісь сварки й дрібниці, яке це має значення? В один з днів ви помрете. В який день? Може, сьогодні! Ви не знаєте. За годину ви можете опинитися в пеклі або на Небесах. Але ви повинні обрати зараз. Якщо у вашому житті є щось неправильне, оберіть зараз вірою.

135 Ви скажете: "Ну, якби я тільки міг поквитатися з нею! Якби я міг поквитатися з ним!" Незалежно від того, що вони зробили, оберіть Життя. Оберіть Життя.

136 Бо Ісус сказав: "Якщо ви від серця не пробачите кожній людині їхнє беззаконня, ваш Небесний Отець теж не пробачить вам". Тож просто підійдіть настільки близько. Якщо у вашому серці є щось проти якоїсь людини, грішника або святого, вам загрожує пекельний вогонь.

137 Тепер підніміть очі. Кого ви бачите, свого ворога? Або ви бачите свого Спасителя? На що ви дивитеся сьогодні вранці?

138 Якщо ви захворіли й ваш лікар каже, що ви не зможете одужати, підніміть очі до хреста, де Він був зранений за наші провини, Його ранами ми зцілилися. Не дивіться на те, що каже лікар; він діє у науці. Віра діє у сфері Духа й Бога. Поміркуймо про це зараз, поки ви підняли руки. Бог бачив їх.

Помолимося.

139 О Вічний Боже, в тиші цього поклоніння зараз, після того, як Послання прозвучало, не допусти, щоб оте насіння Твого Слова, Господи, впало на кам'янисту землю. Не допусти, Господи, щоб Послання упало серед колючок, серед терня, щоб турботи цього життя (як у Лота) заглушили його, врешті-решт, стали вигнанцями. Але, о благословенний Боже, нехай воно впаде на добрі, родючі землі, на серця, які в розкаянні. І на моє також, Господи, щоб ми всі подивилися крізь Божу лінзу і побачили Церкву Господа Ісуса, якою зневажили, погорджених людей, шлях, яким зневажили, і нехай ми станемо на цей славетний шлях.

140 Подібно Мойсеєві, він не знав, куди направляється. Люди не знали, куди вони прямують. Вони не знали, куди треба йти. Вони щойно вийшли.

141 І, о Господи Боже, коли лунає цей чудовий гімн, вірою ми можемо побачити той Край вдалечині. Нехай це буде просто зараз, що чоловіки й жінки тут не стануть думати про те, що скаже цей світ або як їм рухатися. Нехай вони просто піднімуться своїм духом і підуть.

142 Мойсей пішов за Світлом, і Воно привело його до обіцяного краю. Не знав, куди він прямує, але він просто йшов у Світлі, до того краю, світлішого за день.

143 Даруй, Господи, сьогодні, щоб багато хто з присутніх тут пішов у Світлі Писання і у спілкуванні Святого Духа і з Церквою; Церква, Первонароджені, новонароджені немовлята, які прийняли Христа й наповнилися Святим Духом, яких веде Дух. Нехай ми ходитимемо в цій спільності навколо Божих справ, служитимемо Йому в хрещенні, у покорі Його смерті, у похованні та у воскресінні. Нехай

ми послужимо Йому за Його наказом: “Залишайтеся в Єрусалимі доти, доки на вас не зійде сила з Висоти”. Нехай ми послужимо Йому в Божественному зціленні, будемо молитися за хворих. Нехай ми послужимо Йому в причасті, у ламанні хліба, у єдності серця, у спільності навколо Божого Слова. Нехай ми служитимемо Йому в усіх Його Божественних справах доти, доки той Край не з’явиться перед очима. Даруй це, Господи. Почуй нашу молитву, коли ми передаємо все це зараз Тобі, в Ім’я Господа Ісуса.

144 Тепер, схиливши голови, тихо, повільно, просто заспіваймо цю пісню. Зараз це поклоніння. Послання завершилося. Ніхто не виходить. Просто зберігаймо тишу. Будемо вклонятися.

145 Послання принесло виправлення. Поміркуйте зараз над тим, що ви зробили, що ви повинні були зробити, що зробило вас тими, які ви сьогодні. Сьогодні ви відчуваєте засудження тому, що ви зробили щось учора. Що буде завтра? Владнайте це сьогодні, і завтра ви станете вільними. Розумієте? Ви мусите зробити вибір. Як вам це зробити? “Вірою я тепер відпускаю все. Тепер я все відпустив, і одного дня я попаду Туди”.

У блаженному краї
Ми зустрінемося там . . .

Просто поклоніться Господу в своєму дусі зараз.

У блаженному краї

Ми зустрінемо цю зневажену Церкву. Буває важко, але колись ми зустрінемося.

Нашому щедрому Небесному Отцю
Ми віддамо хвалу
За славетний дар Його любові
І благословення, які освячують наше . . .

Разом з небагатьма Господніми зневаженими, вірою, я обираю.

У блаженному (у блаженному) краї . . . (у краї)
Ми зустрінемося там (у краї)
У блаженному (у блаженному) краї
Ми зустрінемося там.

Край, який . . .

Просто вклоняйтеся Йому. Це поклоніння.

. . . віру я бачу . . .

Вірою я роблю свій вибір.

О-о, Отець чекає . . .

146 Там я бачу усіх Господніх: брата Джорджа, брата С'юарда, усіх святих.

. . . нашу оселю Там. (Так, Господи!)
. . . у блаженному . . .

147 Її тато, Говард, Едвард, усі старі святі друзі, які піднялися тією Дорогою туди далеко, вже давно.

У блаженному (Так, Господи!) краї (у краї),
Ми зустрінемося там.

Ми заспіваємо . . . (О Боже!)
Милозвучні пісні благословенних (Слава Богу!)
. . . не знатимемо скорботи,
Жодного зітхання в цьому Місці спокою.

У блаженному, блаженному . . . (у краї)
Ми зустрінемося там. . . .

58-0720м Вірою Мойсей
Скинія Брангама
Джефферсонвілль, Індіана США

UKRAINIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Voice Of God Recordings
PL 1, 02761 Espoo, Finland

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва "Voice Of God Recordings" є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

Voice Of God Recordings
PL 1, 02761 Espoo, Finland

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org